

دیدگاه

تازمانی که دانایی فضیلت نباشد

علی‌اکبر قاضی‌زاده

• غیرمنصفانه است اگر بخواهیم همه تقصیرها و تأثیرها را بر گردن دولت یا آموزش‌وپرورش بگذاریم و بگوییم چرخ این آسیاب به این خاطر، خوب نمی‌چرخد. حرف سر این نیست که بگوییم آموزش‌وپرورش با آن دستگاه عریض‌وطولیش در مسئله «آموزش» هیچ نقشی ندارد بلکه مشکل جامعه ما فراتر از این حرف‌هاست. واقعیت این است که جامعه ما با دانایی فاصله زیادی پیدا کرده، اگر «دانایی» را مجموعه‌ای از نیازهای آدمی برای زندگی بهتر در نظر بگیریم. گاهی‌وقت‌ها به این فکر می‌کنم که چهره‌ها و مشاهیری که این روزها، رخ در نقاب خاک می‌کشند، چگونه و از سوی چه افرادی قرار است جایگزین شوند. نمی‌دانم شاید این از خصالت سن من باشد که این‌طور بدبینانه نگاه می‌کنم، اما خودم را هم گاهی متهم می‌بینم که چرا ما نسلی را تربیت کردیم که نسلی کم‌هویت از آب درآمد و مسائل برایش عمق نداشت. بر همین اساس است که رفت‌وآمدهای وزرا در وزارتخانه آموزش‌وپرورش را چندان تأثیرگذار نمی‌بینم مگر آنکه جامعه به این نتیجه رسیده باشد که دانستن وظیفه همه ماست. آن پزشکی که بیمارش در پروسه عمل لوزه می‌میرد یا آن روزنامه‌نگاری که گزارشش با بازخوردی روبه‌رو نمی‌شود، تا زمانی که به‌دنبال کشف چرایی این ماجرا نروند و اندوخته‌ای بر دانسته‌های خود نیفزایند، وضع همین است که هست. این وضع را من، فضیلت‌نبودن دانستن و دانایی در جامعه توصیف می‌کنم، اگر چه که کشف من نیست و واقعیتی است که همه به آن اذعان دارند، اما به طور ساده باید گفت تا زمانی که دانستن در جامعه به فضیلت بدل نشود، رفت‌وآمد وزرای آموزش‌وپرورش چه تأثیری خواهد داشت؟ درست است که حکومت‌ها، دولت‌ها و وزرا به‌خاطر قدرت، وظیفه و بودجه‌ای که در اختیار دارند در آموزش کشور تأثیرگذاری خواهند داشت، اما من فکر می‌کنم تا زمانی که مطالبات معوق معلمانان در صدر اخبار کشور است، هیچ دانش‌آموزی به خواندن، به کسب دانایی و به فضیلت دانستن رهنمون نخواهد شد. تا آن زمان، این مدیر می‌رود و آن یکی می‌آید و همگی با کوله‌باری از آمارها و دستاوردهای خیره‌کننده، اما هیچ‌کدام نمی‌توانند قفل «دانایی» را با کلید خود بکشایند.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

شنبه ۸ آبان ۱۳۹۵ • ۲۷ محرم ۱۴۳۸ • ۲۹ اکتبر ۲۰۱۶ • سال چهاردهم • شماره ۲۷۱۵ • ۲۰ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۱:۴۸ • اذان مغرب ۱۷:۳۱ • اذان صبح فردا ۵:۰۰ • طلوع آفتاب ۶:۲۵

روزنامه‌فرو

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

مهدی عزیزی

پشت جلد

توفان خنده‌ها!

کریم ارغنده‌پور

است و سیاست‌هایش به نفع کمپانی‌های بزرگ و به زبان دهک‌های کم‌درآمد جامعه است، منتها پیام‌ها گاهی چنان در هم می‌پیچند که دیو در نقش دلبز، دزد و تبه‌سکار در نقش مصلح و گرگ فریکار در نقش مادر مهربان ظاهر می‌شود. فرض کنید فردی دیابتیک است و شکر برای او در حکم سم است. در آن لحظه شیرینی برای او لذیذترین و خواستنی‌ترین خوراکی است. در واقع کسی که به خوردنش تشویق می‌کند، دوست نیست بلکه دشمن جان اوست. متأسفانه واقعیت بالا فقط مربوط به یک شهر کوچک در ویرجینیا نیست. تکرار یک تراژدی غمناک و آشنا در زندگی در همه دوران‌هاست. پوپولیسم لزوماً به تحقق خواست عموم نمی‌انجامد بلکه معمولاً امواج تحریک‌شده در خدمت منافع گروه‌های بالادستی قرار می‌گیرند و این فریب، اندوهناک است و تکرارش آن را ترسناک‌تر می‌کند. به وعده‌های اصلی ترامپ توجه کنید: می‌گوید کار داعش و طالبان و امثالهم را یکسره می‌کند. سفره‌های مردم را رنگین‌تر می‌کند. بر ابهت آمریکا می‌افزاید و از چارچوب‌های تنگ و سنتی ساختار قدرت عبور می‌کند. اینها همه دروغ است. هیچ نشانی از راستی و حقیقت در آنها نیست. واقعیت این است که آمریکا با ریاست ترامپ خشن‌تر

ماجرای عشق و عاشقی میدون

چه کسی برج میلاد را خورد؟

پوریا عالمی

باشد فرقی نمی‌کند یا اینکه به‌صورت خصوصی رئیس بانک دولتی بشوی یا اینکه به صورت عمومی رئیس بانک خصوصی بشوی یا اینکه در دوره قبلی راننده وزیرمیزی، چیزی باشی و بهت چمدان دلار بدهند که بری توی چهارراه استانبول بغروشی یا اینکه مجری تلویزیون باشی و هرچه گفتند، به زبان بیاوری یا اینکه هرچی به زبان می‌آوری همان باشد که می‌گویند یا بروی روابط‌عمومی یک نهاد و روابط خصوصی دیگران را برعکس کنی یا بروی روابط خصوصی با یک نهاد برقرار کنی و به روابط‌عمومی آنها کمک کنی یا اینکه بروی ورزش کنی و مثل ورزشکاران زن هرطوری شده خودت را برسانی به المپیک و مدال بیاوری یا مثل بعضی از اساتید هیکل بزرگ کنی و اگر لازم شد بیانی بساط دست‌فروش‌ها را به‌هم بزنی یا اگر لازم شد رفتار تلایسی از خودت بروز بدهی. خلاصه بایای سوفیا نطق بالا را کرد و یک

عکس نشان من داد و گفت پسر تو هیچی نمی‌شی. حتی هیکل هم نداری بروی شورای شهر مراقب کی‌اینا باشی. این چه می‌کلیه تو داری؟ عین نر‌دبان. فوق‌فوقش بروی شورای شهر تو را معرفی می‌کنند به شهرداری که مسئول تمیزکردن نوک برج میلاد بشوی. گفتم چه شغل خوبی. بابای سوفیا گفت: بله. الان هم که زمین‌خواری باب شده و «فرمانده یگان حفاظت محیط‌زیست استان تهران گفته: از نظر تخریب، تصرف، ساخت‌وساز غیرمجاز و زمین‌خواری، شهرستان شمیرانات، پارک‌های ملی خجیر و سرخه‌حصار بیشترین مناطق در سطح استان تهران هستند». پس کسی هنوز برای زمین‌های تهران را خوردن به فکر نوک برج میلاد نیفتاده. بهتر است تو هم نوکش را بخوری و از نوک برج میلاد شروع کنی تهران را خوردن، چطور است؟

سامسونگ

SAMSUNG

این است تلویزیون

SUHD TV

Quantum dot display

فقط با ضمانت **۳ ساله**
سرویس **۸۲۵۵-۰۲۱**

طراحی ۳۶۰ درجه

